

ring i de Forslag, der tidligere have været fremfattede dels i Landsstinget og ogsaa her i Folkethinget, har foreslaaet, at det skulde være obligatorisk, at det skulde være en Forpligtelse efter et vist Antal Aars Forløb at gaa over til Udbyttebeskætningen. Landsstinget har ogsaa erklæret sig for, at det skulde være obligatorisk med en Tidsfrist, og dertil slutter ogsaa det Udvalg sig, som er nedsat her i Folkethinget i denne Samling. Vi stille derfor Forslag om, at indtil 1ste April 1892 skal det staa alle nuværende Brænderier frit for at vælge, hvilken Beskætningsmaade de ville have anvendt paa sig, men fra 1ste April 1892 skal Udbyttebeskætningen være gennemført for alle Brænderier. Det kan ikke skjules, at der kan opstaa Vanskeligheder for adskillige Brænderier i saa Henseende, men de Vanskeligheder, som opstaa, og jeg tør sige for næsten alle Brænderier, ved denne Lov, og de Beføstninger, dens Gjennemførelse vilde medføre for saa godt som alle Brænderier, ere overmaade meget ringere end de Beføstninger og Vanskeligheder, som kunne opstaa for enkelte Brænderier derved, at Loven gjøres obligatorisk. De Brænderier, der nærmest kunde være Tale om, vilde være saadanne, der egentlig under Sagens naturlige Udvikling efterhaanden forvunde af sig selv, fordi de ikke ville kunne holde Stand mod den Udvikling, som Brændevinsbrænding i det Hele tager og maa tage, nemlig Overgangen til større Brænderier med Dampkraft og mere udviklede Brændingsmaader, og det vil være en betydelig Ulempe for Statskassen, det vil blive en Ubillighed mod de Brænderier, som se sig nødte til at gaa over til den nye Beskætningsmaade, og i det Hele fremkalde Ubilligheder og Uretfærdigheder, som man ikke bør indlade sig paa, idet man indfører den nye Beskætningsmaade. Men en anden Sag er det, at der selvfølgelig bør gives Brænderierne en passende Tidsfrist, og i saa Henseende har Udvalget foreslaaet 5 Aar, hvilket omtrent stemmer med det Tidsrum, man senest har foreslaaet her i Thinget, hvorved det vilde blive mellem 5 og 6 Aar. Naar denne Bestemmelse indføres, vil det dog være billigt, at Regjeringen tillige faar Bemyndigelse til i den nærmeste Tid efter Lovens Træden i Kraft at tilstaa de Brænderier, som kun benytte de uund-

værligste Redskaber, navnlig ikke Damp, en noget billigere Afgift for at gjøre Overgangstiden saa meget lettere for dem. De Brænderier, her er Tale om, er Brænderier, som under de nuværende Forhold efter Karrensbeskætningen udvinder et mindre Kvantum Spiritus i det samme Karrum end Gjennemsnittet, og navnlig betydelig mindre end de større. Hvis man da i Overgangstiden satte dem op til det samme, som man er nødt til at sætte de øvrige op til, vilde man forringe deres Vilkaar paa en ubillig Maade. Denne Bestemmelse har rigtignoe ikke fundet Bifald i Landsstinget tidligere, men ligesom Udvalget finder, at Billighed taler derfor, antager jeg ikke, at denne Bestemmelse vil kunne lægge nogen Hindring i Veien.

De Afssnit, som angaa den tekniske Side af Sagen, har Udvalget ikke stillet Ændringsforslag til. Vi mene, at hele den Side af Sagen, der jo støttes paa Undersøgelser, som Regjeringen har anstillet i en lang Aarrække, maa Regjeringen bære Ansvar for, og det kan ikke være et Udvalgs Sag, som jo ikke har særlig teknisk Kundskab, særlig i dette Sag, at indlade sig paa Enkeltheder. Hele den Side af Sagen maa derfor staa for Regjeringens Ansvar. Det vil ses af Bilagene til Betænkningen, at der fra Brændevinsbrændernes Side er fremkommet Indvendinger mod forskellige Enkeltheder deri. Disse have vi sendt til Ministeriet og modtaget en udførlig Beparelse fra Ministeriets Side, som ligeledes findes aftrykt i Betænkningen. Det er forøvrigt ikke nye Indvendinger; thi de samme fremkom for 2, 3 Aar siden, da Sagen var under Forhandling i Landsstinget, og blev gjort gjældende med meget stor Styrke, netop fra den samme Side, men bleve imødegaaede saavel af Regjeringen som fra anden teknisk Side, og der blev ikke taget Hensyn til dem der, idet Landsstinget mente, ligesom det herværende Udvalg har gjort, at Ansvaret for hele denne Side af Sagen maatte i det Væsentlige overlades til Regjeringen. Det er forøvrigt en Selvfølge, at naar den nye Beskætning bliver indført, maa Forsøgene jo ikke dermed være standse, men maa fortsættes, og de ville egentlig først ret kunne finde deres Anvendelse, naar Beskætningen er indført. Det maa altsaa forudses, at der her